

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 41) findes i tidenden sp. 951, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 55).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lis Groes: Da mit partis ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne anbefale det af udvalget stillede og af ministeren tiltrådte ændringsforslag, hvorefter loven forlænges uændret i 1 år i stedet for i 2 år.

Anker Lau: Som det allerede er blevet nævnt af det ærede medlem fru Lis Groes, er der almindelig enighed om kun at forlænge loven for 1 år. Jeg har forstået det således, at der ved kommende internationale forhandlinger i GATT og måske andre steder kan være mulighed for, at visse ændringer i loven kan blive nødvendige. Desuden var der i udvalget og i øvrigt også ved første behandling ønsker fremme om at forsøge en forenkling af lovteksten, efterhånden som man nærmer sig det tidspunkt, da alle de kvantitative restriktioner skal bortfalde — det varer jo ikke så længe; herefter skal loven jo kun gælde for de lande, der ligger uden for det såkaldte

frihandelsområde, og hvor handelen stadig skal foregå efter tosidede handelsaftaler.

Jeg har endvidere forstået, at det vel er meningen at benytte det kommende år til i det permanente valutaudvalg dels at overveje disse forenklinger, som her har været omtalt, måske også i administrationen, dels at prøve på at hjælpe den højtærede handelsminister med at få den fortsatte afvikling til at foregå så hurtigt som muligt, naturligvis uden at træde berettigede interesser for nær, og endelig at overveje, om der ikke i de vareudvekslinger, der finder sted med landene uden for det egentlige frihandelsområde, overvintrer nogle af de ulemper, som vi har kendt fra tidligere tid, da hele handelen omfattedes af disse restriktioner af monopolistisk eller fordelingsmæssig art; det kan vi alle erindre fra den tid, da vi forsøgte på at komme frem til den situation, hvori vi efterhånden nu befinder os.

Endelig er der grund til at glæde sig over, at gebyrerne nu skal beregnes ens, hvad enten importen foregår fra lande inden for eller uden for frilisteområdet. Jeg synes dog godt, at den højtærede handelsminister kunne være gået så vidt i år som til at opfylde det halve løfte, han gav sidste år om at nedsætte gebyrerne til 2 promille, og jeg håber, at den højtærede handelsminister snart vil anse dette for muligt.

Som jeg nævnte ved første behandling, er valutaloven jo nu efterhånden kun ramme om den afvikling, der skal finde sted i henhold til de internationale overenskomster, og jeg føler ikke, der er nogen grund til ved denne lejlighed at gå dybere ind på alle disse ting, der har forbindelse med markedsdannelserne o. s. v.

På baggrund af disse få bemærkninger skal jeg anbefale ændringsforslaget og lovforslaget.

Weikop: Allerede da dette lovforslag var til første behandling, påviste jeg, at valutaloven i høj grad trænger til en modernisering. Loven var jo i sin tid en udløber af vareforsyningsloven, og forskellige af dennes bestemmelser blev videreført i valutaloven.

Jeg fandt det derfor rimeligt, at man ved behandlingen af dette lovforslag tog op til overvejelse allerede på nuværende tidspunkt at modernisere loven, således at den svarer

[Weikop.]

til tiden nu. Jeg tror egentlig ikke, at der var nogen i udvalget eller under selve behandlingen, der ikke var enige i de synspunkter, som jeg fremsatte. Jeg tror, man var enig i, at mange ting egentlig godt kunne fjernes fra loven, så den kom til at stå klarere som en valutlov. Da ministeren imidlertid fremførte, at han helst så, at man ventede, indtil forhandlingerne i GATT var ført, afstod jeg fra at stille ændringsforslag, idet jeg fandt, at dette ønske var ganske rimeligt. Da man så blev enig om at forlænge loven ét år i stedet for to, tilsluttede jeg mig også det synspunkt, idet jeg naturligvis går ud fra, at uanset hvilke forhandlinger der vil blive ført — jeg kan jo ikke sige, uanset hvordan forholdene udvikler sig, for der kan ske noget, man ikke kan forudse, men hvis forholdene er, som de er i dag — mener jeg, der om et år, når vi får loven til behandling, bør ske ændringer i den, som i enhver henseende er rimelige.

Ud fra disse betragtninger vil jeg anbefale lovforslaget.

Handelsministeren (Bawnsgaard): Jeg takker udvalget for den enstemmige tilslutning til lovforslaget om en forlængelse af valuta-loven. Som det fremgår af udvalgsbetænkningen, har jeg accepteret ændringsforslaget, der går ud på, at loven kun forlænges for ét år.

Jeg kan bekræfte over for det ærede medlem hr. Weikop, at det også er min opfattelse, at tiden i nogen grad er løbet fra den valutlov, vi har i dag. Når jeg imidlertid ikke fandt tiden moden til ændringer i lovens principper og opbygning, hænger det sammen med de forestående forhandlinger i GATT. Det er klart, at lige så lidt som det ærede medlem hr. Weikop vil binde sig med henblik på, at der kan ske ændringer på grund af disse forhandlinger, kan jeg binde mig til, at der under alle omstændigheder skal ske ændringer, uanset hvad der foregår i disse forhandlinger, og hvor langt de er fremme, når loven til næste år skal til revision. Jeg har personlig den opfattelse, at det nok må anses for tvivlsomt, om vi har sådanne resultater af forhandlingerne i GATT, at vi allerede til næste efterår har det rigtige grundlag, et

fuldt tilfredsstillende grundlag, for en egentlig revision af loven. Men jeg er som sagt principielt enig med det ærede medlem hr. Weikop i, at en ændring bør tilstræbes.

Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde vedrørende størrelsen af gebyrerne, at jeg sidste år gav noget af et halvt løfte om nedsættelse af dem, og det er for så vidt rigtigt. Men som jeg har oplyst over for udvalget — og jeg vil gerne gentage det som oplysning over for tinget — er der i mellemtiden indtruffet det, at man nu har nedsat gebyrerne for import af frilistevarer fra de områder, der ikke hører ind under frihandelsområdet. Jeg anser denne indrømmelse som værende af større værdi for erhvervslivet, og den er i hvert fald beløbsmæssigt af langt større værdi end den nedsættelse, det ærede medlem hr. Anker Lau foreslog. Jeg må altså sige, at vi i første omgang må se på, hvordan dette influerer på stillingen, hvad angår balance i regnskabet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om mål og vægt.

(Lovforslaget (nr. 66) findes i tillæg A. sp. 551, fremsættelsen i tidenden sp. 1565).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Knud Damgaard: På det generelle lovgivningsområde vedrørende mål og vægt har vi i Danmark traditionelt været en postgang bagefter i forhold til en række